

همسران مشایخ

کشیش ایور مارتین

جای تعجب نباید باشد که در اول تیموتائوس باب ۳ به همسران رهبران کلیسا چنین اهمیتی داده شده است. وقتی خداوند مردی را به رهبری فرا می‌خواند، همسرش را می‌خواند تا او را همراهی و حمایت کند. نقش «معاون» در پیدایش ۲: ۲۰ وظیفه‌ای را پیش‌فرض می‌گیرد که برای آن، مرد به کمک نیاز دارد. او به‌تنهایی نمی‌تواند این کار را انجام دهد؛ از این‌رو خدا با خلق یک انسان همدم کامل، دوراندیشی می‌کند. مهارت‌های زن مانند مهارت‌های مرد نیست، اما او بخشی از چیزی است که مرد برای تحقق مأموریتی که خدا به او محول کرده است، به آن نیاز دارد. از رساله‌ی اول تیموتائوس ۳: ۱۱ پیداست که این دو «مکمل» در کلیسا تجلی پیدا می‌کنند، جایی که شیخ کلیسا می‌تواند با شریک شدن با همسرش، از دیدگاه متفاوت‌تری بهره‌مند شود که نادیده گرفتن آن احمقانه است. او ممکن است وقتی به جلسه‌ی مشایخ می‌رود همسرش را با خود نبرد، اما در بیشتر موارد، هنگامی که مسئولیت‌های معمول خود را انجام می‌دهد، همسرش درست در کنار او است و نقشی حیاتی ایفا می‌کند. خداوند مشایخ و شماس‌ها را با همسرانی پیوند داده است که در شخصیت و عطایا مکمل یکدیگر هستند.

اگر از نظر منطقی بپذیریم که فضایل زنانه‌ی ذکر شده در اول تیموتائوس ۳: ۱۱ در مورد همسران مشایخ و همچنین همسران شماسان اطلاق می‌شود، ویژگی‌های مورد نظر باید در هر دو گروه همسران یکسان باشد. همان قطعه‌ی کلیدی همچنین نشان می‌دهد که ویژگی‌های ترکیبی مورد نیاز در مشایخ، شماس‌ها و همسرانشان به‌طور چشمگیری مشابه است. به جای تشریح هر صفتی که به شیخ، شماس یا همسر مربوطه نسبت داده شده است، شاید یک دورنمای جامع‌تر از رساله‌ی اول تیموتائوس ۳، تشخیص تصویر بزرگ و باشکوهی از «خانواده‌ی» خدا» باشد که گروهی از مردان بر آن نظارت دارند که به همراه همسران خود برای خدمت در مراقبت‌های مداوم، طبیعی و مراقبت‌های شبانی انتخاب می‌شوند. مجرد بودن، مانعی برای شیخ بودن نیست (در واقع در برخی شرایط مزیت محسوب می‌شود)؛ با این حال، به طور کلی، «دو از یک بهترند چون که ایشان را از مشقتشان اجرت نیکو می‌باشد» (جامعه ۴: ۹).

ویژگی‌های آن‌ها را می‌توان با چهار صفت بیان کرد: «باوقار، نه غیبت‌گو، هشیار، در هر امری امین» (اول تیموتائوس ۳: ۱۱). وقاری که از همسر یک شیخ انتظار می‌رود کمتر از آن چیزی نیست که از شوهرش انتظار می‌رود: آن‌ها باید نمونه‌هایی از بلوغ در خداوند باشند و به شیوه‌ای صبورانه و مسیح‌وار رفتار کنند. چنین رفتاری در مواقع تنش‌زا که وسوسه‌ی واکنش بدون اندیشه وجود دارد بیشتر مشهود است. رفتار با ثبات صاحب‌منصبان و همسران آن‌ها اغلب باعث تغییر از هم‌گسیختگی به سوی اتحاد، و ناآرامی به سوی صلح می‌شود.

شیخ و همسرش بصیر نیز خواهند بود، «نه غیبت‌گو» (اول تیموتائوس ۳: ۱۱)، که البته به این معنی است که همه‌ی سخنان آن‌ها مهم است. یادآوری این نکته همیشه باعث هوشیاری است که یک گفتگوی نسنجیده یا یک شایعه‌ی بی‌هوده می‌تواند به معنای تغییر اتحاد به سوی انحطاط باشد. ضرری که می‌توان

با یک اظهارنظر بی‌ارزش حتی به سرزنده‌ترین جوامع وارد کرد، غیرقابل محاسبه است. از آنجایی که مشایخ و همسرانشان با دیگران تعامل دارند، بصیر بودن به معنای این است که بدانیم چه بگوییم، چه زمانی صحبت کنیم و چه زمانی ساکت باشیم.

یک شیخ به موجب منصبی که در کلیسا دارد، گاهی از اطلاعات حساسی برخوردار است. موضوع محرمانگی موضوعی دشوار است که مشایخ باید با تدبیرگری، داوری سنجیده و عقل سلیمِ خداپسندانه، با آن برخورد کنند. البته قضایای بسیار حساسی وجود دارد که بهتر است با کسی در میان گذاشته نشود، اما این چیزها باید مشخص شود و یک همسر بصیر از ندانستن چیزی که فاش شدن آن خلاف عقل دانسته می‌شود راضی خواهد بود.

خوشبختانه، چنین شرایطی نادر است. در واقع، موقعیت‌های بالقوه‌ی دشوار را اغلب می‌توان خیلی زود از طریق تعامل طبیعی حل کرد، زیرا رهبران، با حمایت همسرانشان، مسئولیت خود را در ارائه‌ی مراقبت‌های شبانی هدفمند جدی گرفته و یک الگوی مشهود از ازدواج پایدار مسیحی را نشان می‌دهند. انضباط سالم کلیسایی زمانی شروع نمی‌شود که اتهامات مطرح شده باشد، بلکه به‌طور طبیعی و منظم در هنگام ناهار و قهوه اتفاق می‌افتد، جایی که کلام حکیمانه می‌تواند درد را به درمان و پسرفت را به پیشرفت تبدیل کند. در این موقعیت‌های پیشگیرانه، سهم بی‌نظیر همسران کاملاً ضروری است.

همسران، به‌همراه شوهرانشان (اول تیموتائوس ۳: ۳) «هوشیار» نیز خوانده می‌شوند. این کیفیت حالتی از ذهن را توصیف می‌کند که روشن و متعادل است، به‌ویژه در چالش‌های پیش‌بینی‌نشده و دشوار که در آن باید تعادل مهمی در برخورد دو ذهن برقرار شود. همسران اغلب می‌توانند آن نوع ارزیابی منطقی و بی‌طرفانه را که اغلب برای داوری «هوشیارانه» حیاتی است ارائه دهند.

به همین ترتیب، زنی که «وفاداری در همه چیز» را نشان می‌دهد، فعالانه در بینش شبانی شوهرش برای کلیسا و نگرانی عمیق و واقعی او برای مردم منطقه‌ی خود سهیم خواهد بود. او، همراه با همسرش، ثبات و اعتباری را تصریح می‌کند که بر محوریت کلیسا و آنچه کلیسا نماینده‌ی آن است، متمرکز خواهد کرد.

در پیچیدگی‌های کلیسای امروز، حکمت ترکیبی زن و شوهر اغلب برای ارائه‌ی مشاوره‌های متعادل، به‌ویژه در موضوعات رابطه‌ای، ضروری است. با اینکه مردان در «مناصب» رهبری خاصی منصوب می‌شوند، حماقت است اگر مردی با دقت به حکمت همسر پارسایی که خدا به‌عنوان شریک در کار انجیل به او داده است، گوش ندهد.

در نهایت، باید به‌خاطر داشت که همسران اغلب تنش‌های غیرمستقیمی را تحمل می‌کنند که نتیجه‌ی اجتناب‌ناپذیر مشکلات مربوط به رهبری کلیسا است. به‌علاوه، فداکاری، مشخصه‌ای هست که افرادی که در خدمت، می‌باشند باید دارا باشند، زنان اغلب حاضرند فداکاری‌های بزرگ‌تری انجام دهند، زیرا آن‌ها علائق و آسایش خود را برای حمایت از شوهران خود کنار می‌گذارند. خداوند استقامت و صبر آن‌ها را می‌بیند و به آن‌ها اطمینان می‌دهد که زحمات آن‌ها در خداوند بیهوده نیست.

کشیش ایور مارتین، مدیر مدرسه‌ی الهیاتی ادینبورگ در اسکاتلند است و به عنوان یک شیخ جماعت در کلیسای دره‌ی اسک در میدلوتیان اسکاتلند خدمت می‌کند.

این مقاله در مجله [تیپل‌تاک](#) منتشر شده است.